

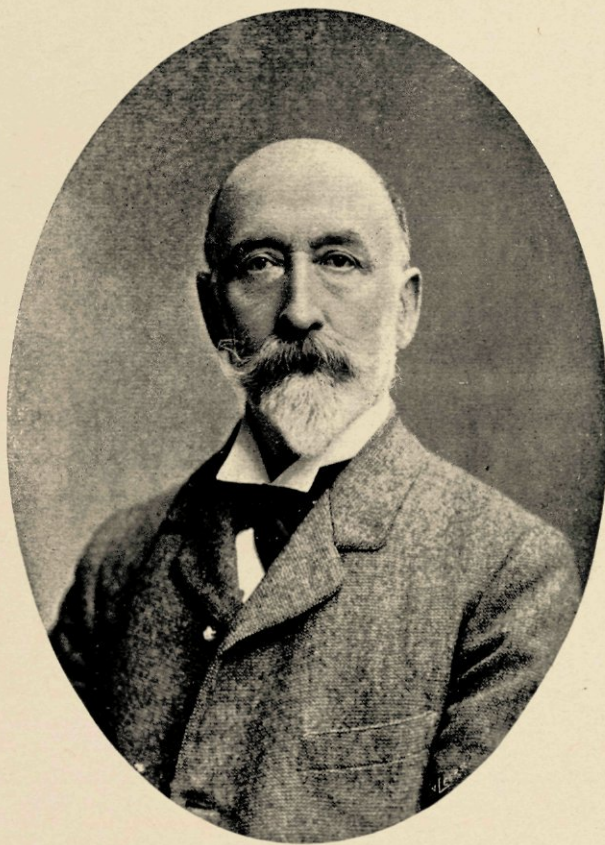
Hendrik Adriaan Christiaan Dekker.

HENDRIK ADRIAAN CHRIS-
TIAAN DEKKER, † † † † †
DOOR P. A. HAAXMAN JR.

De Amsterdamsche kunstenaar Hendrik Adriaan Christiaan Dekker telt reeds mee onder de ouderen in de kunstwereld. Wel zijn zijne schilderijen en teekeningen nog betrekkelijk jong te noemen, daar hij als schilder tot die jongeren behoorde, die in de zeventiger jaren onder den invloed van Jozef Israëls kwamen en in die dagen de vooruitstrevende groep genoemd werden. Maar vóór dien tijd was Dekker reeds met veel succes werkzaam geweest als lithograaf. Die tijd waarin de grafische kunsten bloeiden, is, helaas, afgesloten. Wanneer men thans onze geillustreerde tijdschriften doorbladeren en de prenten vergelijkt met wat vroeger op dat gebied in binnen- en buitenland verscheen, komt men eerst recht tot het besef in welke mate onze overigens hoog geroemde kunst door de mechanische middelen van uitbeelding ten achteren is geraakt. Wel zijn die technische procédés het middel geworden om vlugger en goedkoper te werken en de voortbrengselen van de beeldende kunstenaars onder de oogen te brengen van een veel talrijker publiek, maar met het verval van de houtsneekunst, van het teekenen op steen en het graveeren in metaal is het artistieke uit de illustraties voor een goed deel verdwenen en hebben de prenten hun geest en hun persoonlijk karakter verloren. Ongetwijfeld zijn er uitzonderingen. Immers wanneer de plaatdrukker, zooals in sommige buitenlandsche tijdschriften en ook in *Elsevier's Maandschrift* de techniek zoo weet te beheerschen, dat in de oorspronkelijke fotografische opnamen het eigenaardig coloriet en de manier van werken van den meester is terug te vinden, dan treedt hier de technicus bijna in de plaats van den artist. Maar hoe zelden ontwaart men dergelijke inderdaad mooie reproducties. Hoe legio zijn niet de

ziellooze foto's, die dagelijks de leestafel overstroomden, uitbeeldingen, die in hun hope-looze monotoonheid en nietszeggendheid een parodie zijn van alle levende kunst.

Toen ik de uitnoodiging ontving om iets van H. A. C. Dekker te schrijven, herinnerde ik mij weer het genot van lang vervlogen dagen, het geestelijk genot van te bladeren in de oude *Kunstchroniek*, die in de 60 jaren van haar bestaan ook roemrijker dagen heeft gekend dan tegenwoordig en haar bloeitijd beleefde, toen Hein Dekker tot de verdienste-

lijke medewerkers van haar platenalbum behoorde.

De *Kunstchroniek* werd in 1840 gesticht door de thans ook reeds lang tot de geschiedenis behorende *Nederl. Maatschappij van Schoone Kunsten*, die tegelijk in Den Haag ook de houtsneeskool oprichtte en haar maandblad gebruikte als oefenterrein voor de leerlingen der school. Deze sneden in hout de vignetten, die de bijdragen in proza en poëzie verluchtten, waarmede de jonge letterkundigen van die dagen, Schimmel, Hofdijk,